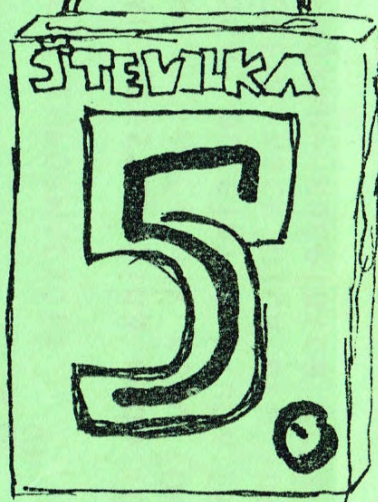
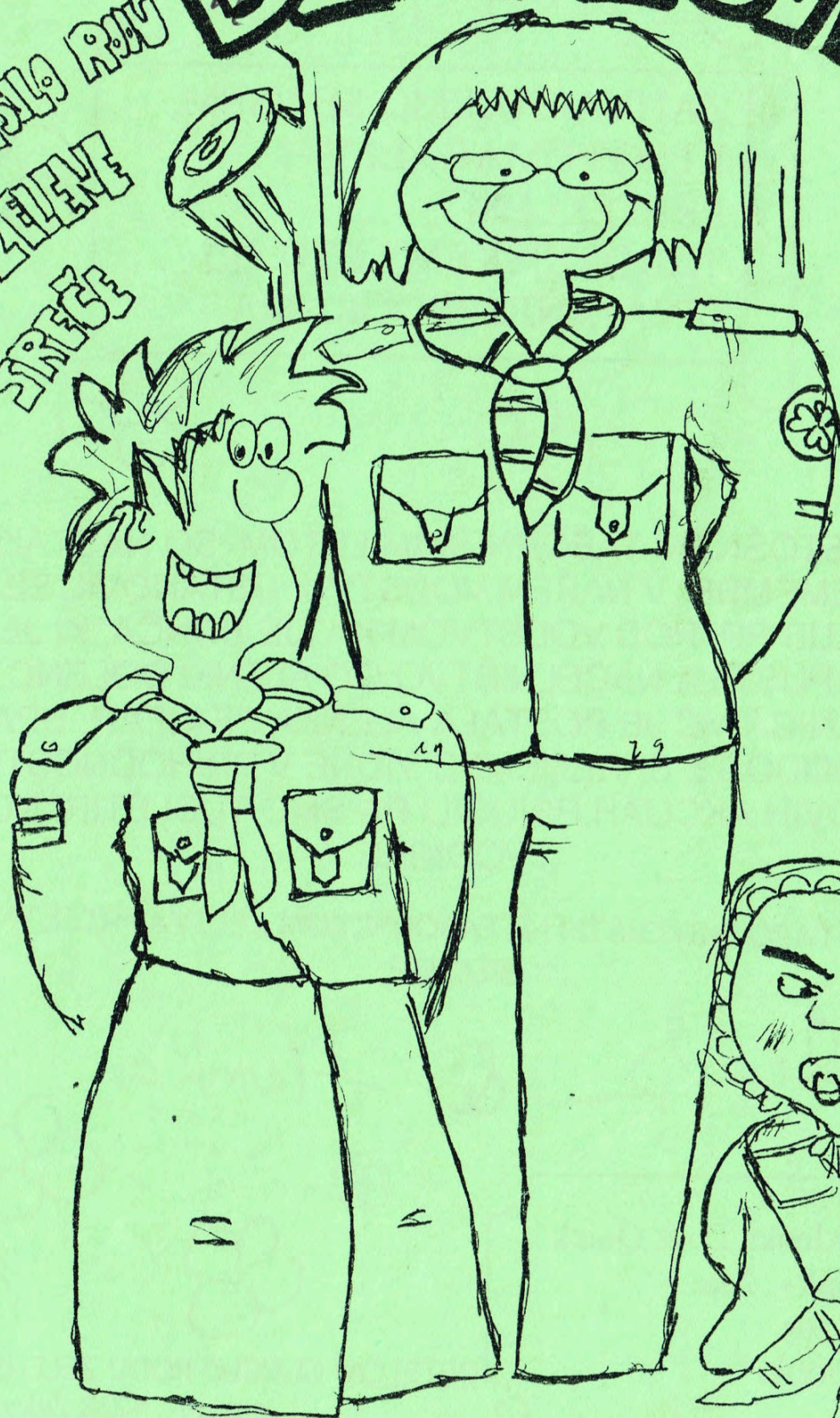

DETLGA

GLASLO RAN
ZELENE
STREČE

OKTOBER 2000

LETOŠNJA IZDAJA DETLCE VAS BO POPELJALA PO
PRETEKLEM TABORNIŠKEM LETU. V NJEM SO
PRISPEVKI O PRETEKLIH AKCIJAH, PA TUDI POUČNI
PRISPEVKI IN ZANIMIVOSTI.

ZA VSE DODATNE INFORMACIJE:

- GREGOR GALJOT-starešina rodu (04 5147 148)
- TADEJ MOHORIČ-načelnik rodu (04 5147 048)
- KATJA BONČA-načelnica kluba PP (04 5147 058)
- ALENKA DOLENC-načelnica družine GG (601 100)
- ALENKA PFAJFAR-načelnica družine MČ (04 5147 797)

ZAHVALJUJEMO SE VSEM,
KI SO POMAGALI V
PRETEKLEM
TABORNIŠKEM LETU PRI
IZVAJANJU PROGRAMA.

Z LETOŠNJIM TABORNIŠKIM LETOM SO NASTALE
SPREMEMBE V NAŠEM VODSTVU. USTANOVIL SE JE
KLUB PP, POD VODSTVOM KATJE BONČA, KI JE
ZAPUSTILA NAČELNIŠTVO GG ALENKI DOLENC.
NAČELNICA MČ JE POSTALA ALENKA PFAJFAR. UPAMO,
DA BODO TE SPREMEMBE VIDNE V PRIHODNOSTI V
RODOVIH AKCIJAH. PRIUČILI PA SMO TUDI ŠTIRI NOVE
VODNIKE.

VSEM TABORNIKOM IN NETABORNIKOM ŽELIVA PRIJETNO
BRANJE

UREDNIŠTVO: Alenka D. & Quick
POMOČ: Lea Žitnik- Žuža
FOTO: Teddy & Igor
ČLANKI: vsi taborniki

UTRINKI FURGASERJEV

Vse se je začelo dogajati leta 1999, ko se je seznam Volkov znatno dopolnil oz. bivšemu vodu Volkovi so se pridružili novi člani. Stari Volkovi so se preutrudili, prenajedli in tudi prenasitili. V stari zasedbi so delovali še na Veselih srečanjih 99, potem pa je že sledilo usodno srečanje bodočega voda Špranjah. Tako sta se Volka Luka in David z novimi taborniki prelevila v vod Špranjah.

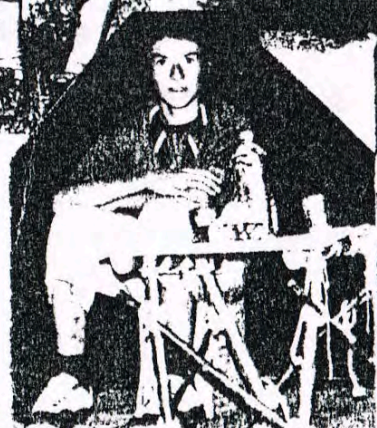
Po nekaj sestankih na šolskem vrtu smo se jeseni odpravili na prvi skupni izlet v jamo na Dražgoški gori. Tja nas je peljal izkušen vodič in odličen pripovedovalec Joža Dolenc. Jama je lepa, presenetljivo velika in ponekod zelo ozka, predvsem pa zelo blatna, tako da smo po končanem ogledu izgledali kot še ne posušeni glineni izdelki.

In že smo v decembru, polnem norčij tudi na vodovih sestankih, kjer seveda ni šlo brez pirotehničnih pripomočkov, proti čemer sem se jaz odločno borila. Normalno, brez uspeha. Konec decembra smo vodov sestanek spremenili v nekakšno vodovo novoletno zabavo v RZS prostorčku na Trnju. Malo smo se veselili, se malo pogostili, napisali nekaj želja (upam, da se bodo v čim večji meri uresničile; če se niso že) in si izmenjali darila. Kaj sem dobila jaz? Cel kup svetlikajočega, frfotajočega, pokajočega materiala, ki še čaka, da bo poslano v zrak. Pa ravno jaz, ki sem se temu tako upirala!

Skupne zimske urice v rodovem prostoru so hitro minevale, fantje pa so bili vedno bolj poskočni, kajti začenjala se je blikerska sezona. Motorji so bili rdeča nit nadaljnjih sestankov na Zgornjem jezu. Kasneje se je temi motorjev po pomembnosti približala le še tema o prihajajočem taborjenju, malo manj o pohodnem taboru.

In že smo 1.7.2000 strumno korakali proti Gornjem Gradu, kjer nas je čakalo pestro življenje in dogajanje. David, Dejan in Gregor so iz taborjenja prišli vsi poročeni, resni in odgovorni. Celo David je za hip pozabil na novo ljubezen Krosarco.

Konec avgusta pa Davida in Gregorja čaka še eno taborjenje, vodniški tečaj v Marindolu. Veliko veselja, zabave, znanja... pa še česa.

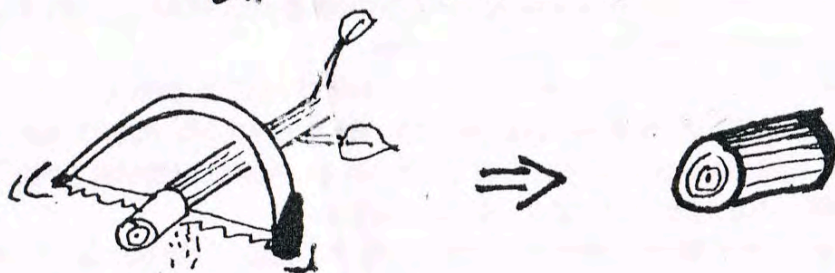
Se vidimo jeseni, Katja

Postopek izdelave obročka za rutko

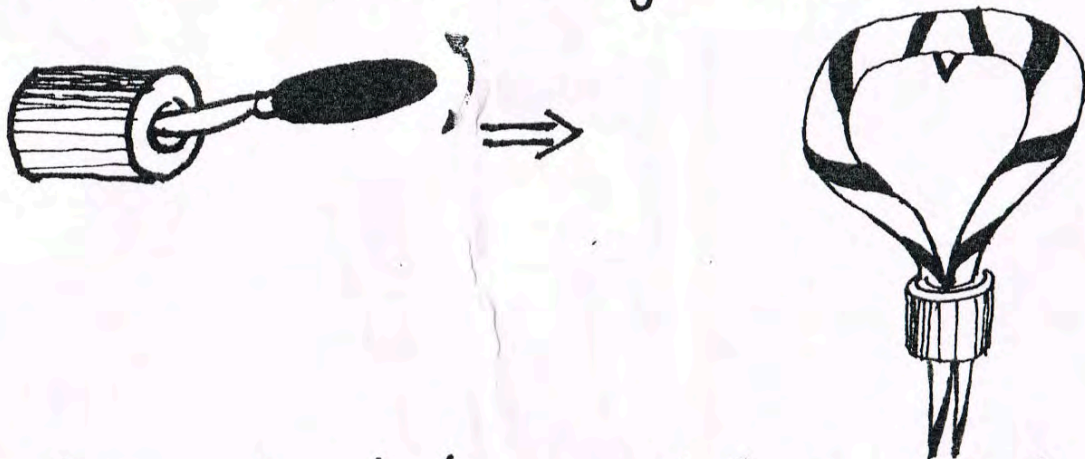
- ① Najprej moramo najti svežo vejo lipe, kostanja ali katerega drugega drevesa z mehkim lesom.

- ② S pomočjo žage odžagamo približno 4-5 cm dolg "kolesček".

- ③ Sedaj z žepnim nožem izdolbemo skozi "kolesček" luknjo in imamo obroček.

Tisti malo bolj spretni pa lahko v svoj obroček s pomočjo nožička vtisnete kakšen motiv iz narave.

lg Or

Dan tabornikov - Dan zemlje

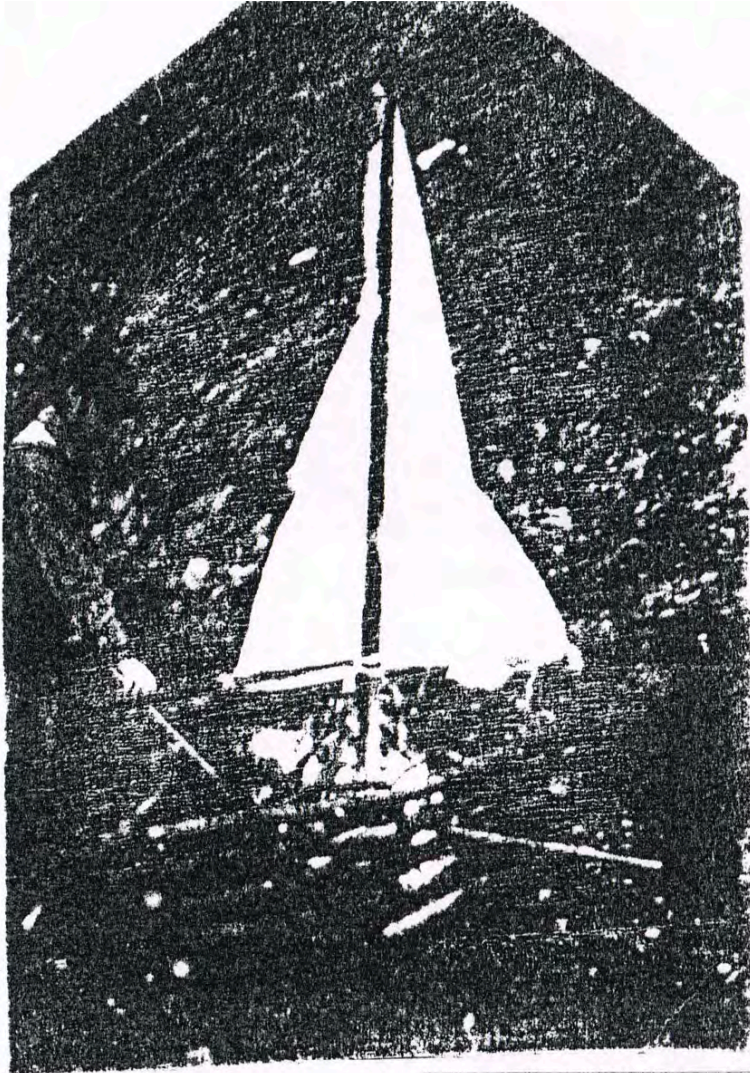
22.4. je bil, kot vsi taborniki veste, Dan zemlje in Dan tabornikov. Kot se za tak dan spodobi, smo se taborniki RZS dobili pred veleblagovnico v Železnikih z namenom, da predstavimo naš rod in da se skupaj malo poveselimo ter tako popestrimo dogajanje v Železnikih.

Prikazali smo svoje znanje v postavljanju savic, šotorov iz šotorskih kril ter stražnega stolpa. Na ogled smo dali slike iz preteklih akcij (zimovanja, taborjenja itd.) ter ob tej priliki tudi nalepili v trgovino slike iz letošnjega zimovanja na Prtovču, tako, da si jih lahko ogleda vsak. MČ-ji so na asfalt pred bazenom s kredami narisali veliko sliko na temo Dneva zemlje, kasneje pa so se združili v ekipo, ki je proti vodnikom vlekla vrv, dokler niso pekle dlani. Za zaključek pa smo se razdelili v ekipe in odšli na lov za lisico (lov za pobeglimi puzzlami).

Mislím, da je akcija uspela in že se veselim naslednjega Dneva zemlje.

Lep taborniški pozdrav. IgOr

'Luč v vodo'

Plnada 2000

Tradicionalno postavljanje
ognja in sežig Gregorčkov
za leto pomlad.

No, letos so nas posnele
tudi TV kamere.

Dobra reklama!

Teddy

Vse teče kakor tiha reka, le spomin zvesto spremlja človeka.

mir je nekaj več.

Mir je zakon človeškega življenja.

Mir je tedaj, če prav ravnamo in če vlada pravičnost v
odnosih med ljudmi in v odnosih med ljudstvi.

(Pregovor - Irokezi)

Pogosto se je zgodilo, da so mi rekli:

"Sploh me ne zanima, če neki skavt nosi kroj ali ne,
samo da iz srca opravlja svoje delo in izpolnjuje zakone.
Dejansko je tako, vendar je skoraj nemogoče najti skavta,
ki ne nosi kroja, če le ima dovolj denarja, da ga kupi.
Skavtski duh je, ki ga sili, da tako ravna".

Robert Baden Powell

Žiri, dne
27. 5.

POROČILO IZ MNOGOBOJA ZA MČ 1999/2000

Letošnji mnogoboj za vse MČ-je iz Gorenjske, je potekal 27. 5. 1999 v Žireh. Kljub majhnemu številu prijavljenih ekip (tri ekipe iz RZZ, dve ekipe iz RZS, ena ekipa iz RSŽ-ml), so se taborniki iz Rodu Zelenega Žirka, ki so bili organizatorji tega mnogoboja, odločili, da bodo mnogoboj izvedli. Tako smo se v soboto, 27. 5. 99 ob 9^h zbrali pred žirovsko osnovno šolo.

MČ-ji so se pomerili v premagovanju ovir, postavljanju ognjev in šotorov iz šotorskih kril, lovu na lisico ter igri z žogo (med dvema ognjema). Ker konkurenca ni bila huda so se vse ekipe izkazale in dosegle lepe rezultate.

Obe ekipe iz Železnikov so sestavljala dekleta, stara 10-11 let, iz voda Bolhe. Prvo mesto v ekipi deklic (10-11 let) so dosegle Bolhe iz RZS, drugo mesto pa je zasedla ekipa iz Kranja. Druga ekipa deklic iz Železnikov, ki so jo sestavljala le tri dekleta, ni imela v svoji kategoriji nobene konkurence, zato je prav tako osvojila prvo mesto.

Vsi MČ-ji so bili na koncu veseli svojih uspehov, še bolj pa lepih nagrad.

vodnica Bolh – Alenka P.

Rod Zelenega Žirka - žiri
podeljuje
DIPLOMO

za 1. mesto
ekipi Turistke - RZS

Žiri

27. 5. 2000

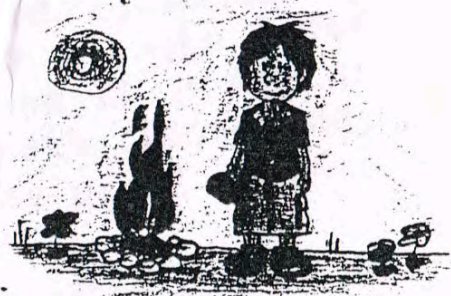
podpis:

Piska + žide

Regijsko Tekmovanje MČ-jev

Rod Zelenega Žirka - žiri
podeljuje
DIPLOMO

za 1. mesto
ekipi Bolhe - RZS

Žiri

27. 5. 2000

podpis:

Piska + žide

Regijsko Tekmovanje MČ-jev

PIJAV
GBR
FURGAZARJI

KANDIRIBAJKE

BOHE

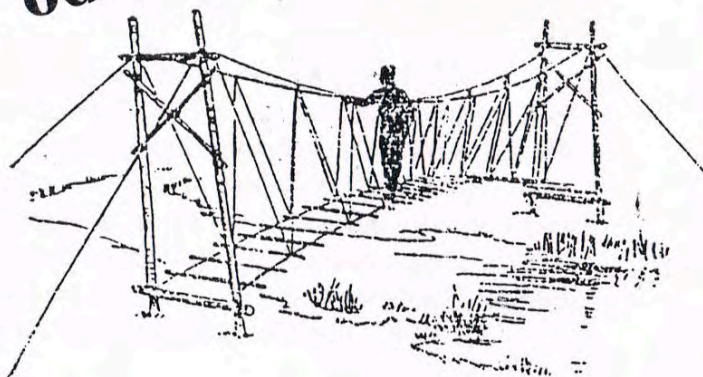
ČRVIČKI

PRDULCE

TABORJENJE

GORNJI GRAD

od 1.7 do 10.7 2000

1.DAN TABORJENJE 3.7.2000

Bila je že peta ura popoldne, ko je bila na vrsti proga preživetja. Nina je povedala kdaj naj gre in koliko je imel tekmovalc čas, oznaki ki so nam kazali pot so bili na WC papirju. Najprej si srečal Katjo in nam je pokazala pot naprej, potem te je Jack hotel ujeti z mrežo. Malo naprej je bila Lea in rekla da moramo iti pod šotorkami. Nato smo srečali Aleno, ki smo šli pri njej skozi luknjo, kmalu sem prišel na cilj in sem bil 2.

NEJC-vod Črvički

POHODNI TABOR

1.DAN

V soboto 1.7.2000 ob 8. uri so nas starši s polnimi nahrbtniki vse nestrpni pripeljali pred pošto. Najprej smo si z vodniki na zemljevidu ogledali kakšna pot nas čaka, nato pa smo se peš odpravili v Gornji Grad novim dogodivščinam naproti. Ubrali smo krajšo pot do Selc, Ševelj, Bukovščice in Čepulj. Tu nas je čakal prvi krajši počitek. Priznati moramo, da so nas že tu pošteno bolele noge in ramena. Ko smo bili spočiti nas je čakal spust proti Kranju. Na poti navzdol so si nekateri fantje sezuli čevlje. Iz izkušenj vemo, da jim ni prav prijalo hoditi bos po vročem asfaltu. Ob prihodu v Kranj nas je čakalo neprijetno presenečenje. Povsod samo asfaltirane ceste, pa še pijače nam je zmanjkalo. Ustavili smo se pri neki hiši in lastnika vprašali za vodo. Torej, prva težava je bila rešena, druga pa se je rešila, ko smo prišli iz Kranja. Šli smo čez delavski most do Čirč, farme Hrastje in Šenčurja. Ob 18h smo končno prispeli do Praprotnice police, kjer nas je čakal zaslužen počitek. Povečerali smo, postavili bivake, toda kljub veliki utrujenosti smo zaspali zelo pozno.

Lesketajoč kamen na robu poti.
Tako majhen - in vendar tako lep!
Dvignil sem ga. Vsega lepega!
Položil sem ga nazaj
in šel dalje.

Calvin O. John

AN

Utraj smo vstali ob 8h. Najprej smo pospravili bivake in pozajtrkovali, nato pa smo se odpravili na pot kozi gozd v smeri SV. Po gozdu je bila praprotnica, zato se tudi kraj imenuje Praprotna polica. Pot je bila ravna in kmalu smo se prišli do velikih njiv s koruzo. Prva postaja je bila Cerklje. Tam smo se ustavili na sladoledu, nekateri pa so kupili »dve kile« lubenice. Ko smo poobedovali smo se odpravili v Poženik. Tam smo si želeli ogledati grad, vendar nam posestnik ni dopustil. Povzpeli smo se na Šentursko goro. Ustavili smo se pri vaškem gasilskem domu. Po počitku smo odšli proti Lenartu. Tam smo šli po delu poti za gorsko kolesarjenje. Na cilju le-te smo se ustavili na travniku ob neki kmetiji, kamor nam je starešina pripeljal kosilo. Jedli smo ob neki kmetiji, kamor nam je starešina pripeljal kosilo. Jedli smo zelenjavno juho, kruh, jabolko, piškote in pili sok. Po obedu smo odšli v Bistričico, od tam pa v Stahovico. V Stahovici smo si pri neki hiši napolnili čutare. Kakšen kilometer od tam smo se ustavili na avtobusni postaji, kjer smo štopali, ker smo zamudili avtobus. Pri štopanju nismo imeli sreče, saj sta nam ustavila samo dva voznika, ki pa sta bila pijana, zato smo ju zavrnila. Zaradi problema pri štopu so nas naši taborniki prišli iskat. Ter nas odpeljali do pod Črničca, kjer smo si postavili bivake. Zvečer smo za večerjo pekli hrenovke na ognju. Ob 23h smo utrujeni pospali.

Vod KANDIRIBAJKE

3.DAN

Tretji dan smo vsi težko vstali, zaradi utrujenosti. Poleg tega pa smo tudi vedeli, da je to naš zadnji dan. Po zajtrku nas je čakal zelo naporen vzpon na prelaz Črničec. Med potjo na prelaz smo sekali ovinke, tako da smo se skoraj izgubili. Ko smo prišli na vrh Črničca smo bili zelo veseli, ker smo zagledali napis občina Gornji Grad. Tu smo imeli krajši počitek ter se odpravili po makadamski cesti. Po dveh urah in pol pa smo zavili na cesto, ki pelje direktno proti Gornjem Gradu. Po tej žgoči asfaltni cesti pa smo končno prišli do našega cilja.

Vod Pijavke

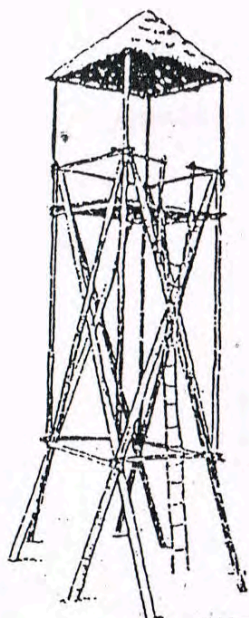

TABORJENJE

Jack in Primož R. sta ocenjevala šotore.
 Dobili smo oceno štiri z travo.
 Voznik našega avtobusa, ki nas je
 pripeljal je v avtobusu prižgal gretje,
 zato nam je bilo vroče.
 Avtobus se je zelo tresel.
 Naše potovalke, ki smo jih nesli do tabora
 so bile zelo težke.
 U taboru smo se hitro razporedili po
 šotorih.

neznani mlajši tabornik

VEČER PRAVLJIC.
SNEGULJČICA ZALA

Nekoč je v nekem

živela prelepa deklica Zala. Vsako jutro se je

sprehajala po

in opazovala naravo. Njeno življenje pa je spremenila

Eva. Eva je mislila, da je najlepša, ko pa je nekega dne vprašala

, kdo je najlepši v deželi, ji ta odgovori: »lepa Eva, jaz ti povem, da najlepša v

deželi je prelepa deklica Zala.«

je to tako razjezilo, da je sklenila

poiskati Zalo in jo ubiti. Zala pa je nekega dne v

naletela na majhno

. Ogledala si jo je in ugotovila, da v tej hiši živijo

je obljubila, da bo ostala pri njih in jim pospravljala ter kuhala.

Eva pa je s pomočjo čarobne kroglice ugotovila, kje je Zala. Šla je k

njej in medtem, ko je Zala nabirala

, jo je

kolom mahnila po glavi.

je bila vesela, ker bo sedaj spet ona

najlepša. Ko so

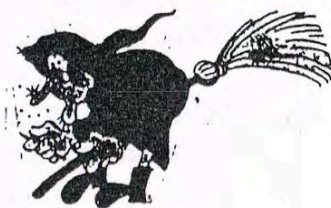

prišli iz

so mislili, da je njihova Zala

mrtva. Vseeno so jo vzeli k sebi in z njihovo pomočjo je Zala spet oživela.

Eva je zopet vsa vesela vprašala

, kdo je najlepši v deželi, in ta ji odgovori,

da je Zala najlepša.

je bila tako jezna, da si je z

prerezala vrat.

vod Bolhe

Glavno vlogo v tej igri je imela Sneguljčica Zala, ki jo je igrala Zala Blaznik. Čarovnico Evo je igrala Eva Tolar, palčka sta bili Tina Leben in Manca Blaznik, pripovedovalec je bila Ana Kemperle, zrcalce pa Alenka P.

FILTRIRANJE VODE

V torek popoldne (4.7.) smo se z Mčji odpravili k bližnji reki, da bi izdelali filter za vodo. Pri tem smo potrebovali:

papirnate brisače
vato

steklen kozarec

plastična steklenica

majhne kamenčke

pesek

mivko

TABORJENJE

Danes smo šli v vodo.

Pri vodi smo filtrirali umazano vodo.

Priprava je bila sestavljena iz papirja, plastike, vate in kamenčkov. Potem smo se še kopali. Ko smo prišli iz vode nas je zeblo.

Za kosilo smo imeli juho iz kopriv. **PRIMOŽ-vod Črvički**

Izdelava:

Naredil sem obljubo in sem dobil rdečo rutko.

Najprej smo oprali nekaj prgišč manjših kamenčkov, potem pa še nekaj prgišč peska. Nato smo vzeli plastično steklenico, ki mora imeti tudi zamašek. Odrezali smo dno steklenice, v zamašek pa naredili majhno luknjico. Potem smo steklenico postavili z vratom navzdol in jo napolnili: v dno najprej daš papirnate brisače, nato vato, potem majhne kamenčke, potem pesek in na koncu še mivko.

Nato smo počasi zlivali mešanico zemlje in vode na zgornjo plast v steklenici. Malo smo počakali ... Kmalu je začela voda kapljati skozi luknjico v zamašku. Voda zdaj ni bila videti več blatna, ampak kar čista (kljub temu pa še ni primerna za pitje). Vodo smo filtrirali in jo tako prečistili.

BIVAKIRANJE ZA MČ

Letošnje taborjenje v Gornjem Gradu je bilo za male medvedke in čebelice še posebej zanimivo, saj so se prvič opravili na bivak.

V četrtek (6. 7.) dopoldne smo se z Mčji najprej pogovarjali o obnašanju v naravi. V okviru tega pogovora je vsak vod moral rešiti nekaj vprašanj na temo bivakiranje. Izkazalo se je, da so jim osnovne stvari o življenju v naravi že kar poznane. Potem smo izdelali zasilni bivak iz štirih šotorskih kril (rabili smo tudi 4 palice, dolge 1m 20cm, 4 vrvice ter kline).

Že takoj po kosilu smo začeli pripravljati nahrbtnike. Vsak je vzel s seboj spalno vrečo, armafleks, dolge hlače, pulover, ... Seveda pa je bilo treba vzeti tudi nekaj hrane (hrenovke, kruh, mleko, čaj, paštete, vodo, ...).

Po dolgih pripravih smo končno zapustili tabor. Zaradi velike vročine in utrujenosti so mali Mčji že komaj čakali, kdaj bomo prišli do cilja. Po 1h 30min hoda smo prišli do večjega travnika, kjer naj bi bivakirali. Najprej je vsak vod izdelal svoj bivak, potem smo izdelali ognjišče in si spekli hrenovke. Večer pa so nam popestrile tudi nadležne muhe, ki so poskrbele, da smo se že ob 21.30 odpravili spat.

Odbijanje insektov

Veliko je rastlin, kot na primer pelin, ki odbijajo insekte. Kadeči se ogenj je bolj učinkovit, vendar samo v taboru.

Alenka Pfajfar
vodnica bolh

Na bivakiranje smo odšli v četrtek popoldne. Vzeli smo spalne vreče, armaflekse, dolge hlače in dolgo majico. Hodili smo približno eno uro. Ko smo prišli na jaso, kjer smo bivakirali, smo postavili bivake. Potem smo notri postavili armiče in spalne vreče. Potem smo zakurili ogenj in pekli hrenovke. Ko smo pojedli smo se lovili. Mene pa je pičila neka žival. Zelo me je bolelo. Zato smo morali iti spat. Ko smo se drugi dan zbudili me pik ni več bolet. Čez kakšen čas smo pozajtrkovali. Jedli smo pašteto in kruh. Potem smo spakirali in šli. Zdelo se mi je, da smo nazaj hodili manj časa kot gor. Ko smo prišli smo imeli kosilo.

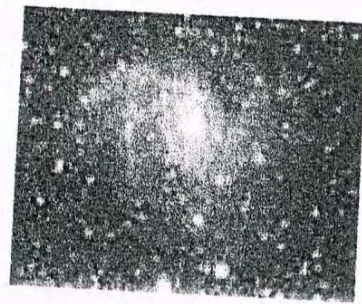
Naravna prva pomoč

Skavt bi moral vedno imeti pri sebi majhno torbo s prvo pomočjo, ki potrebujemo pri manjših nesrečah. Nesreče, ki se zgodijo daleč proč od civilizacije, se lahko hitro spremenijo v tragedijo. V takih primerih bi moral vsak obdržati trezno glavo in mirno kri.

Tina Leben
Vod bolhe

V četrtek, 6. 7. 2000, smo šli na bivakiranje. Tam smo si postavili tri bivake in v prvega smo se naselile Bolhe. Proti večeru smo zakurili ogenj in ali peči kruh in hrenovke. Začeli smo se loviti in naenkrat so se zbudile take hudobne živali, da so pičile Tino in Denisa. Zato je vodnica Alena rekla, da bo najbolje, če hitro gremo spat. Nakar so Prdulce podrle šotor. Črvički so kmalu zaspali, nato pa mi. Zadnje so zaspale Prdulce in vodniki. Zjutraj smo se zbudili okoli 8h. Za zajtrk smo imeli pašteto in kruh. Ko smo se najedli smo spokali in odšli v tabor. Hodili smo 1h 15min. V taboru so bili veseli, ker smo se vrnili.

Ana Kemperle
Vod bolhe

PRIPRAVA KOSILA IZ RASTLIN, KI SMO JIH NABRALI

V torek dopoldne (4.7.) smo se z MČji in kuharico Tonko odpravili nabirati različne užitne rastline, da bi si potem sami skuhali kosilo. Dogovorili smo se, da bomo skuhali juho iz kropiv s kislo smetano, dušeno regačico s krompirjem, kot solato pa bomo naredili regrat s krompirjem. Ker Tonka zelo dobro pozna rastline, nam nabiranje ni predstavljalo nobenih težav.

Ko smo vse potrebne rastline nabrali smo jih najprej očistili. Tonka nam je skuhala krompir, katerega smo potem olupili in naredili solato. Skuhane kropive smo n drobno sesekljali, kuharica pa je potem naredila juho. Nato je bilo treba olupiti še surov krompir, ga podušiti in vanj dati regačico.

Ko je bilo kosilo pripravljeno so se mali MČji začeli upirati, da tega ne bodo jedli, ker je vse zeleno. Vseeno je moral vsak pokusiti. Najbolj jim je teknila kropivna juha, medtem ko so ostalo le majčkeno pokusili.

Nam dokaj neznana rastlina REGAČICA raste na travnikih, vrtovih, ob poteh in gozdnih robovih, med grmovjem in povsod na bogatih tleh. Listi so dolgocepljati. Uporabljamo mlade liste rastline, preden zacveti. Listi mavadne regačice so dobra divja zelenjava. Rastlino nabiramo predvsem aprila in maja, mladi listi pa radi znova zrastejo v poznem poletju. Navadno regačico uporabljamo: dodajamo jo juham, jo pripravljamo podobno kot špinačo, kot zelenjavno prikuho, v solatah in zeliščnih namazih, s koprivami in z drugimi vrstami divje zelenjave.

mama bolha

DEŽURSTVA

Dežurstva so nujna na vseh akcijah, kjer se zbere več ljudi. Poskrbeti je treba za redne obroke hrane, za varnost in za cel kup drugih stvari. Taborniki imamo pri tem več navad.

NOČNI DEŽURNI - STRAŽARJI

Nočne dežurne imamo predvsem zaradi varnosti – nočne straže. Na njih se taborniki menjavajo, straža pa se začne ob koncu tabornega zbora (ali celo prej) in traja do jutranje budnice. Vendar pa skrb za varnost ni edini namen nočne straže. Mlade tabornike navaja tudi na noč; noč pa ima, kot vemo, strašansko moč – strah. Otroci se navadijo čuvati premoženje in ljudi, premagujejo strah pred temo in pred morebitnimi šumi v gozdu, ki jih povzročajo živali ali ljudje.

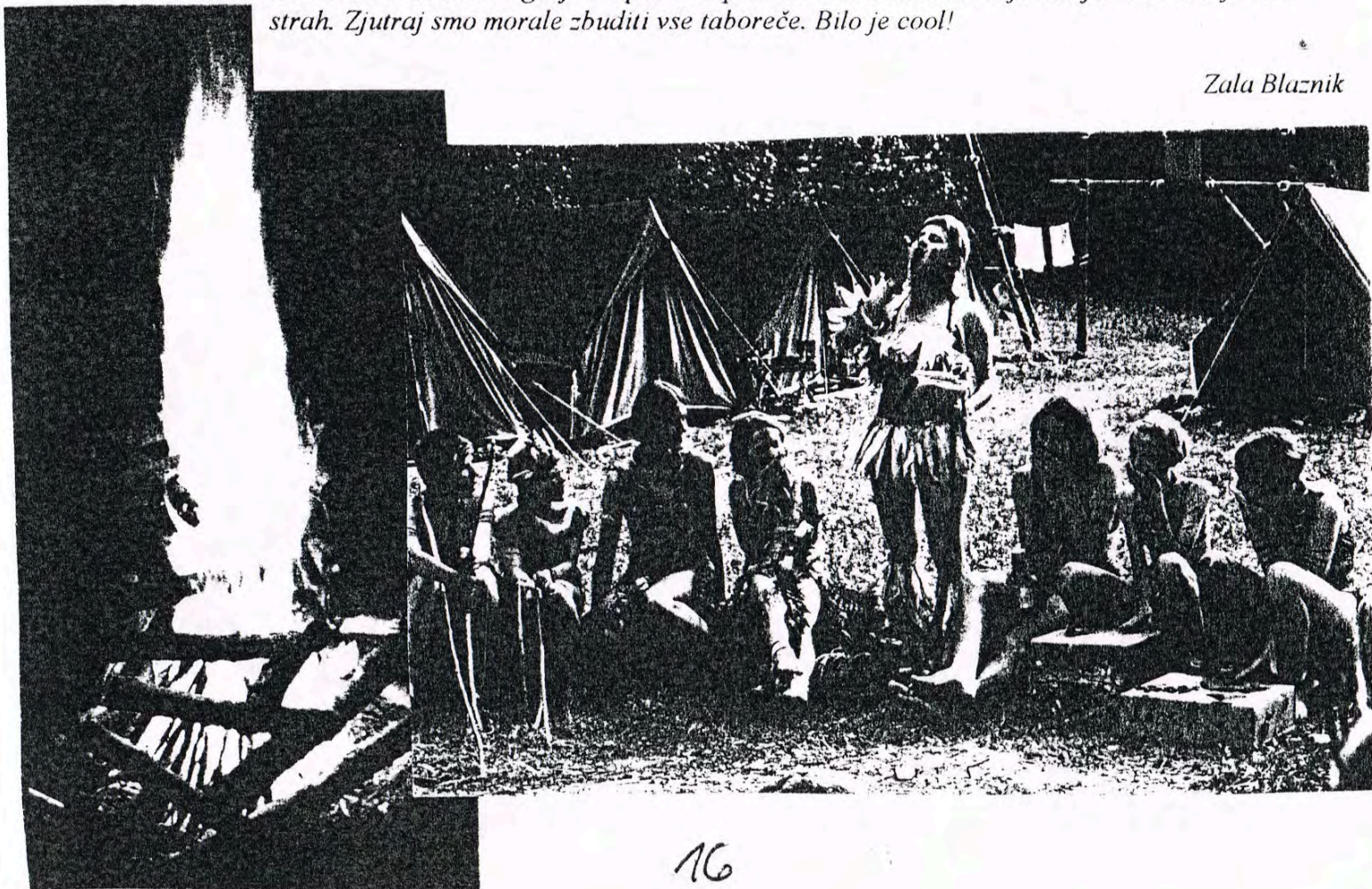
Po znaku za tišino mora prva nočna straža umiriti taboreče. Ponoči morajo stražarji redno pregledovati posamezna mest v taboru, pazijo, da je taborni ogenj povsem ugasnil, da ga veter ne bi ponovno zbudil in povzročil požar, skrbeti mora za večni ogenj (če ga imajo), paziti na nepovabljenе goste, itd. Jutranja, torej zadnja straža, prebudi kuharico, taborovodjo, ekonoma, morda pa še koga, preden da dežurni znak za budnico.

Stara navada, ki se ohranja dolgo vrsto let in jo upoštevajo tudi v drugih organizacijah, kjer imajo stražarje, je pravica, da nočni stražarji, lahko spijo uro dalj kot vsi drugi. To je posebna pravica nočnih stražarjev. Počitek naj bi omogočil, da bi bili tudi nočni stražarji dovolj spočiti za normalno taborno gozdno šolo.

Na ta način navadimo taboreče na odgovornost, red in disciplino in na čuvanje vrednot, ki jih je taborniška organizacija pridobila skozi desetletja svojega delovanja.

V noči iz srede na četrtek smo bile bolhe dežurne. Na dežurstvo smo se pripravljale cel dan. Zvečer smo zakurile ogenj. Ob pol treh ponoči so se zaslišale divje svinje. Zelo nas je bilo strah. Zjutraj smo morale zbuditi vse taboreče. Bilo je cool!

Zala Blaznik

RESNIČNA ZGODBA

Ob 22h po koncu večernega programa smo se Črvički v največjem naliwu spravili dežurati. Naštimali smo si klopi in mize za spanje, ter si prinesli podmetače. Dežurali smo v štabnem šotoru, ker je bil zunaj dež. S sabo smo imeli 2 polni vreči sladkarij. Privlekli smo si še spalke za ogrevanje nog. Nabasali smo se vanje in se šli JOHN MAKARON, ko sta vletela še Miha in Žiga od Prdulc, ker jima je zalilo šotor. S Tedyem smo se dogovorili, da ga bomo zbudili ob enih in nam bo pomagal dežurati. Do takrat pa smo peli in si pripovedovali štose. Zaradi prevelike utrujenosti smo kmalu pospali. Ob obisku Tedyja ob 3h smo vsi veselo spali. Le ob štirih smo malo spraznili streho, kjer se je nabral dež. To bi morali delati ne 15 min. Zbudili smo se ob 7h, zbudili vodnike, 15 min. kasneje taboreče. Bilo je prav ledeno mraz.

Vod ČRVIČKI

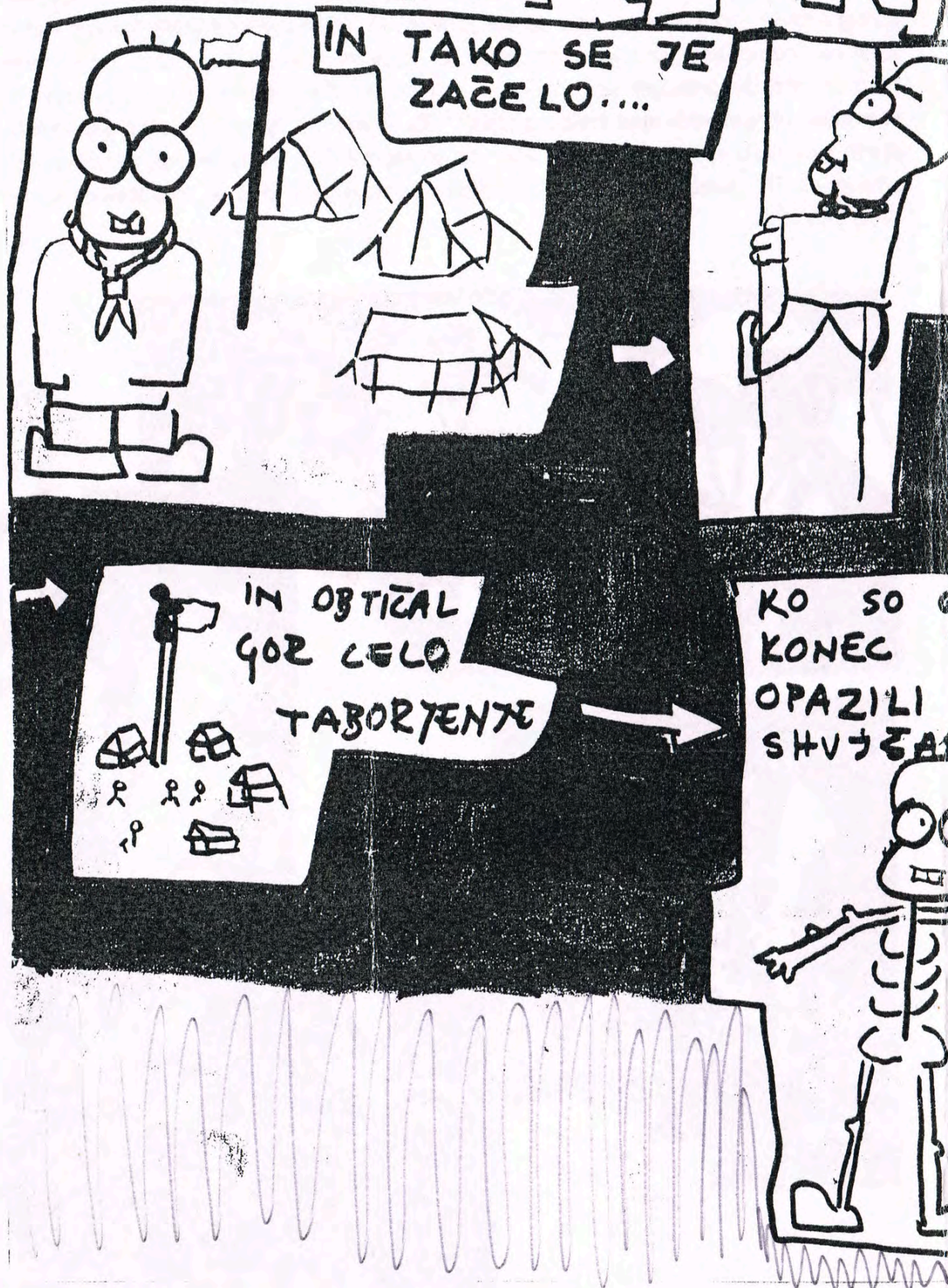
kako naporno
je to zabavsko
življenje

eee, ne, ne...
tale bo pa
moj...

SKAVT JANEZ N

TABORJENJU

ODLOČIL
SE JE
DA BO
KRADEL
ZASTAVO IN
TO PODNEVI!!

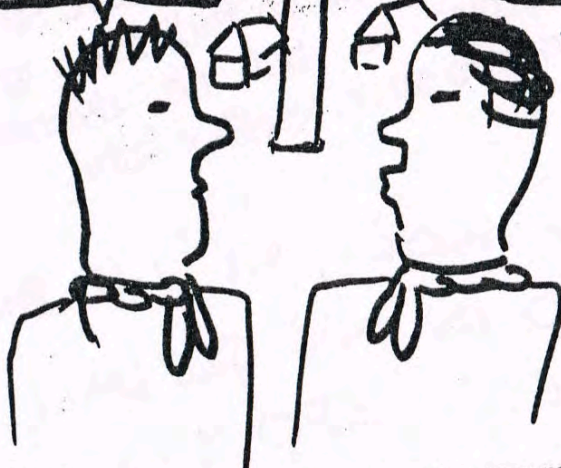
ŠTOŽAST KOT
JE SE JE
NA VRHU
ZAPLETEL!

PA
TABORJENJA
JE BIL
ZA 10 KG.

IN NASLEDNJE LETO
NA TABORJENJU:

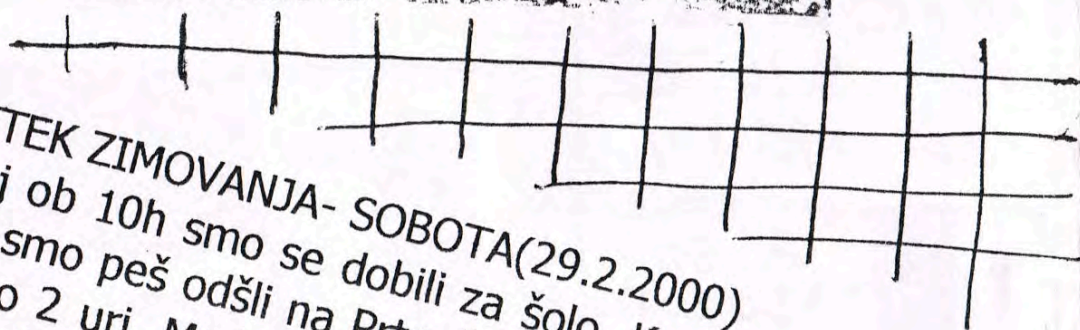
A SO VSE
TABORNICE
GOR?!

JET!
ČIST VSE.

AFETA

ZIMOVANJE

ZAČETEK ZIMOVANJA- SOBOTA(29.2.2000)
 Zjutraj ob 10h smo se dobili za šolo. Ko smo bili vsi
 zbrani smo peš odšli na Prtovč. Na Prtovč smo hodili
 približno 2 uri. Med tem smo se tudi malo igrali. Ko
 smo prišli na Prtovč so bili na dvorišču še
 Ljubljancani. Potem smo se mi vselili v šobe.
 EVA-vod Bolhe

ZIM PRTOVČ

ZIMVALI SMO V KOČI, KI NI BILO MRZLO KOT
 JEDLI SMO VELIKO IN NIČ GLEDALI NA OLIKO SOCI.
 IMELI SMO SE ZELO LEPO, SAJ TO
 ZIMOVANJE NA PRTOVČU
 JE BILO!

KMETIJA

V ponedeljek smo bili na kmetiji. Na kmetiji smo videli veliko domačih živali. Vsaka žival je imela svoje ime. Imeli so konja, tri krave, bika, tri teličke, kozo, pet mačk in psa.

Konju je bilo ime Iša, psu Lord, kozi Betka, teličkom pa: Kekec, Rožle in Popaj. Ko so krave pomolzli so dali mlrko teličkom. Telički so pili iz skled kot dojenčki. Mleko je bilo takoj tako toplo, da bi ga lahko pili tudi mi. Potem smo odšli ven iz hleva. Ko smo spogovarjali je nekaj začelo močno ropotati. Bila je Iša. Prosila je za oves. Potem smo šli v kurilnico kjer smo videli psa Lorda in pet mačkov. Nekateri so se radi božali drugi ne. Potem smo se vrnili v Lovsko kočo in takoj zaspali.

Zala Blaznik 3.A VOD BOLHE

VESELA NEDELJA

V nedeljo so prišli starši. Vodniki so pripravili štetne igre Prtovč 2000. Bilo jih je pet. Staršev je bilo približno štirideset. Imeli smo se zelo dobro. Tisti čas, ko so iskali rezultate smo mi peh. Potem so prinesli rezultate. Skupin je bilo štiri. Imena skupin so: Mušnice, Suhe gobe, Zmagovalci in Hudički. Zmagali so Zmagovalci, drugi so bili Hudički, tretji so bile Suhe gobe in zadnje so bile Mušnice. Dobili smo pohvale. Igre so pa bile z deskam, z vrvjo, z lokom, z vodo, s svinčnikom. Naša skupina je bila Suhe gobe. Po rezultatih smo bili tretji.

TINA LEBEN-vod Bolhe

NA LETOŠNJEM
ZIMOVANJU SMO BILI V
LOVSKEM DOMU NA TOLI.
HRANA JE BILA
ODLIČNA (HVALA
OSKRBNIKOM). PROGRAM
JE BIL KOT VSAKO LETO
RAZNOVRSTEN, OD
GORSKEGA REŠEVALCA,
DNEVA STARŠEV, IMPRO
VEČERA, TV KVIZA,
TABORNIŠKIH VEŠČIN IN
MNOGO DRUGIH
ZANIMIVIH STVARI. BILO
JE ZABAVNO IN HKRATI
POUČNO. NEKAJ
UTRINKOV IZ ZIMOVANJA
SI LAHKO OGLEDATE NA
VIDEO KASETI, HKRATI PA
SE ZAHVALJUJEMO VSEM,
KI SO PAMAGALI PRI
SAMO ORGANIZACIJ
ZIMOVANJA.

DANES SMO DELALI BIVAK.

Bivak smo delali blizu koč. Naredili smo ga iz smrek in iz velikih kep. Med tem smo se mi drsali.

Zaradi vetra nismo mogli narediti golaža, zato smo

28. april:

Malo pred iztekom roka se prijavimo Klemen in midva (Katja in Igor) na taborniško tekmovanje Bičikleta žur v Izoli. Prijavnina 2000 SIT (20 DEM) na osebo je sprejemljiva, glede na to, da sta v ceno všteta dva topla obroka, popotnica, barvni zemljevid in majica z barvnim napisom Bičikleta. Želimo si čimveč takih tekmovanj, kjer se organizatorju ne gre samo za zaslužek. Aja, ime ekipe, ki je zastopala RZS, je bilo ''Detlca''.

IZOLA: BIČIKLETA ŽUR 2000

5.maj:

Klemen (nadalje KM) zadnji trenutek kupi ''prtljažnik'', norija sem in tja, ter ravno pravšnji čas prihod v Ljubljano na železniško postajo. Tam nas je čakalo prvo presenečenje. Ukinili so popust na majhne skupine ter povratno vozovnico, karta za kolo pa pride 350 SIT (za eno kolo), ne glede na to ali greš 1km ali iz Ljubljane v Koper. Tako da je za osebo + kolo pot v Koper in nazaj prišla čez 3000 SIT. Drago ke žafran! Drugič gremo z avtom.

Je pa kljub temu vredno doživet vožnjo z vlakom. Samo usedeš se pa greš. Vtaknili so nas v predel za prtljago, kjer so bila tudi naša kolesa. Pred nami je bilo tam že neko kolo podobno našim ponijem z veliko (beri traktorsko) verigo in v skladu s tem tudi ključavnico. Ob 15:15, ko je vlak speljal, se nam je pridružil njegov lastnik, starejši tip, ki je, verjeli ali ne, na poniju prikolesaril iz Amsterdama prek Nemčije, skozi Avstrijo v Slovenijo. No ja v Avstriji je šel na vlak. Res zanimiv tip. Je rekel da priskrbuje domove brezdomcem v Amsterdamu. Na prvi pogled bi rekli da je tudi on. No ja, s ponijem in nahrbtnikom čez Evropo. Ko je v Kopru odklenil kolo je rekel, da mu v Amsterdamu že 12 let niso ukradli kolesa. Nič čudnega saj bi s ''fleksarco'' komaj prežagal tisto verigo. Še preden smo spravili naša kolesa na peron koprške postaje, je on že izginil za vogalom. Večerna svetloba je lepo obarvala Koper. Malo smo pohajkovali po ulicah Kopra, nato pa smo se odpravili ob obali do Izole. Povsod so

Lovec: "Sem ustrelil takega medveda, da je samo njegova senca tehtala štiri kile."
Ribič: "To ni nič. Sem ujel tako ribo, da so morali, ko sem jo potegnil na suho, gasilci doliti vodo v ribnik."

dokaj urejene
kolesarske poti,
tako da se ni
treba ubadati s
prometom, samo
vedeti moraš
zanje. Prvi
preizkus naših
koles in opreme je
bil vzpon na

Jagodje nad Izolo.

Na tabornem prostoru smo našli prostor pod soncem za naš iglu, ter si ogledali naše tekmece. Vsi z vrhunsko opremo, brezhibnimi kolesi in trdimi čeladami. Ja KM-ju je čist dol padl, ko je videl mularijo (16-17 let) s plavimi rutkami, mi pa 21, pa tud plave. Ni kej, zamenjat bo treba in to čimprej. (✱)

6. maj:

Dan tekmovanja: lep, ne preveč sončen, tak ravno pravšnji za kolesarjenje. Žrebanje štartnih števil, zadnje priprave koles in obvezne opreme ter čakanje na štart. Letos je bilo prvič tekmovanje skrajšano iz dveh dni na en dan kolesarjenja. Ni bilo časovnice, tako da se smo na KT-jih morali potruditi za čimveč točk. Naš moto: odvoziti tekmovanje (kakšna zmaga, ke si pa to že vidu).

Važno
je
sodelovati
in... odšli
smo prvi KT
naproti. Na
tej KT naj
bi dobili za
pravilen
odgovor
zemljevid
celotne poti
z vrisano
potjo. Ja no

na KT1 je bilo treba plavat po zemljevid. Kot vidite na sliki se je KM žrtvoval in za 100 točk plaval do čolna z 3kg težkimi utežmi, namesto blazine za znatno manjše število točk. Tako.

zemljevid imamo, pa veselo na pot. Ta se je vila čez hribe in spuščala spet v doline ter nam s svojo razgibanostjo in svojimi lepotami pobrala precejšen del moči. Na KT-jih smo pokazali znanje v krpanju zračnice, reševali teste splošnega znanja, prekolesarili hitrostno etapo, pokazali obvezno opremo, KM je za ekipo uspešno opravil makedonsko alko (samo de je bila ta s kolesom namesto konja), preizkusili smo kulinarično znanje in obvezali ranjenko z zlomljeno nogo. Sledil je še zadnji od mnogih vzponov in po približno petih urah kolesarjenja po neobljudeni divjini smo prispeli na cilj. Morava reči (tudi v Klemenovem imenu), da se je golaž na cilju zeloooooo privilegel.

Na žalost nismo mogli ostati na večernem žuru s programom in večerjo morskih sadežev in ostalih primorskih dobrot, tako da smo se odpravili v Koper na večerni vlak (19:15). Od 30 ekip smo prišli na težko prisluženo 20. mesto navkljub težki konkurenci. Odločala je majhna razlika točk, tako

* želja se jim je konec junija vresničila...

Pozdrav!

Ubogi, zeleni mladeč nedorasel, tvoja biološka ura neusmiljeno tiktaka in opozarja, da je prišel čas, ko bo potrebno napeti vse sile za vstop v svet resnih, modrih, zrelih in oh in sploh koristnih vrlin polno življensko obdobje.

Imaš še nekaj dni časa, da iztrošiš svoje nezrele neumnosti, se zamisliš in pripraviš na preizkušnjo, ki bo odločala o tem, ali si dovolj moder, pogumen, praktičen in iznajdljiv za sprejem v klub, ki je zaenkrat še sestavljen iz treh modrih grč, ki jim seveda ni para.

Vljudno (obvezno) vabljen dragi (!) popotnik brez cilja, da se nam pridružiš na skromni zabavici (!), ki bo namenjena prav tebi v čast in ti bo ponudila širše dimenzije človeškega uma.

Peti dan po gospodovem dnevu prejšnjega tedna, dve uri pred začetkom novega dne, na kraju, kjer imaš možnost vsak teden, pod streho, izmenjavati mnenje s svojimi modrimi vzorniki, te pričakujemo!

p.s. Ne drzni si manjkati!

da drugo leto moramo vzeti popolno obvezno opremo (to nas je neslo). Rezultate in fotogalerijo si lahko ogledate na www.rutka.net. Vsem ljubiteljem narave in kolesarjenja priporočamo to tekmovanje! Katja in Igor

klubu treh modrih grč so se po triurnem testiranju, oz. zabavi bdf ali manj uspešno približali: KM, Igor, Katja, Alena.

Več pa ne izdamo, saj nekaj 'zrelih', predvsem pa radovednih P že prihodnje leto čakata podobna zabava. 26

žvža

UPORABNOST IZMENLJIVIH OBJEKTIVOV

Pri kameri s trdno vgrajenih objektivom moramo pri fotografiranju, če hočemo spremeniti perspektivo, slikovni kot in izrez, menjati stojišče, pri sistemski kameri pa samo objektiv. Izmenljivi objektivni povečujejo možnost upodobitve s povečanjem slikovnega učinka tja do skoraj nenaravno delujočega » popačenja«; ti objektivni šele omogočajo, da moremo mnoge motive fotografsko sploh realizirati- panorame, arhitektura, daljni in bližinski posnetki, neopazni posnetki.

NORMALNI OBJEKTIV-goriščnica normalnega objektivna znaša pri maloslikovnem formatu 40 do 55 mm, največkrat je 50 mm. Slikovni kot je 43° do 57 in torej obsega območje, ki ga vidimo zares ostro, čeprav zajema naše zorno polje približno 180°. Spričo svoje, v primerjavi s teleobjektivi in širokokotniki, manj razsipne optične konstrukcije so normalni objektivni lahko tudi ekstremno svetlobno močni.

TELEOBJEKTIVI-njihova goriščnica je daljša od 85mm (maloslikovni format). Teleobjektivni so daljši od normalnih in tako težji, zaradi tega je večja nevarnost, da z njim posnetek stresemo. Razlikujemo kratke od 85mm do 135mm in dolge od 40 mm naprej. Teleobjektive uporabljajo športni reporterji in fotoreporterji, ki želijo neopazno posneti kaj pomembnega.

ŠIROKOKOTNIKI- za maloslikovni format so širokokotni objektivni od goriščne razdalje 35mm navzdol. Z njimi lahko fotografiramo pri slabi svetlobi in nam zaradi velike globinske ostrine v naglici sploh ni treba ostriti, temveč kamero preprosto obrnemo v sceno.

IZTEGLJIVI OBJEKTIVI (zoom ali vario) nam prihranijo nakup različnih dodatnih objektivov. Iztegljiv objektiv je star več kot 30 let in delujejo z gibljivimi lečami, tako da na njihov medsebojni položaj dobimo optični učinek širokokotnika, normalnega in teleobjektivna. Vario objektivne dobimo na trgu raznih goriščnic npr. 35-105 mm, samo 40-80mm, ekstremne 400-500mm ter drugih goriščnic.

POSEBNI OBJEKTIVI-KONVERTER je pripomoček, s katerim če ga namestimo med ohišje in objektiv podaljšamo goriščnico.

RIBJE OKO je pravzaprav ekstremni širokokotnik in obsega skrajni slikovni kot 180°.

MAKROOBJEKTIV spada pravzaprav že k pripomočkom za bližinsko fotografijo (filatelisti, numizmatiki,...)

Siten, razdražljiv in neprijeten dan se obeta občanu, ki je zjutraj tako nepreviden, da VSTANE Z LEVO NOGO, kar pomeni, da postavi na tla najprej levo, nato šele desno nogo. To kajpak močno vpliva na nadaljnji potek celega dne. Kakor leva roka je tudi leva noga znatno manj spretna od desne, ali bolje rečeno: je nerodna. Kar poskusite brniti žogo z levo nogo: kaj kmalu boste na riti! Kdor je pa neroden, ušpiči čez dan prene-katero neumnost in škodo. Kadar vstanete z levo nogo, se ogibajte družbe, zlasti pa gostiln! Tam vas čaka prepir, pretep in verjetno tudi pipec v rebrih. Nasploh se boste ves dan počutili hudo klavrno in ne boste za nobeno rabo. Glede na visoko delovno storilnost kaže, da pri nas večina ljudi vstaja z levo nogo...

Vraža, da ČREPINJE PRINAŠAJO SREČO, je najbrž le uteha ob žalovanju za razbito vazo, porcelanasto skledo ali kristalno čašo za šampanjec. Ta uteha sicer črepinj ne zlepi, priznati pa moramo, da nam izgubo zelo omili. Nekateri so celo srečni in veseli, ko jim dragocena kitajska vaza zdrkne iz rok in se raztrešči na tisoč koscev! Specialno srečo prinašajo »leteči krožniki«, ki si jih naveličani zakonci mečejo v glavo. Če iščeš srečo v lokalu in zabrišeš kozarec ob tla, se sreča natakarku takoj petkratno povrne. Največja možna sreča je slon v trgovini s porcelanom. Če bi bilo naše razbito gospodarstvo iz stekla, porcelana ali vsaj iz gline, bi lahko mirno spali in sanjali o neizmerni sreči...

GUSARSKA

e a e
Sredi morja črna vihra, sredi vihre črn brod,
a H7 e H7 e
Sredi broda črna jadra, sredi jader bela smrt,
e
Heja bumbarasa, heja bumbarasa,
H7 e
He ja, he jo, he ja, he jo.

Grom buči in strela šviga, zli valovi v dalj buče,
Sedem gusarjev grozeče, morju kažejo zobe.
Heja bumbarasa...

Pod palubo so zakladi, sedem črnih smrtnih glav,
V vsaki glavi sedem nožev, vsak od nožev je krvav.
Heja bumbarasa ...

Za kajuto pa igrajo, štirje divji gusarji,
Dobre karte vsi imajo, kapitan gre solo tri.
Heja bumbarasa...

Kapitan pagata vrže, vsa posadka obnemi,
Kuhar mu ga s škisom vzame, že mu glava odleti.
Heja bumbarasa...

Bliža ladji se oklopnjača, kapitan veli na boj,
"Kaj bo stara ta krastača, hej barabe za menoj!"
Heja bumbarasa...

Zdaj s kanona oklopnjače prva kugla prileti,
Krmilarju strga hlače, in mu bedra osmоди.
Heja bumbarasa...

Še s kanona oklopnjače, druga kugla prileti,
Na sred' kotla s paštašuto in ga v sončni prah zdrobi.
Heja bumbarasa...

Vname se mesarsko klanje, gusarji drve na nož,
Sam oštal le kapitan je, kot poslednji zadnji mož
Heja bumbarasa...

Kapitan cindžnoro vzame pod palubo pohiti,
S fajercajgom pulfer vname, z ladjo vred v luft zleti.

Špehovka

Krepka juha

JAZ SEM DANES DEŽURNI
(Taborniška)

A E
Jaz sem danes dežurni, dežurni
E7 A
Dež mi pada pred durmi, pred durmi.
H
Če bo še dolgo padalo, padalo,
E E7 A
Bo menaže premalo, premalo.

A E E7 A
Celo noč je straža spala rosa je nanjo padala, padala.
A E E7 A
Celo noč je straža spala rosa je nanjo padala, padala.

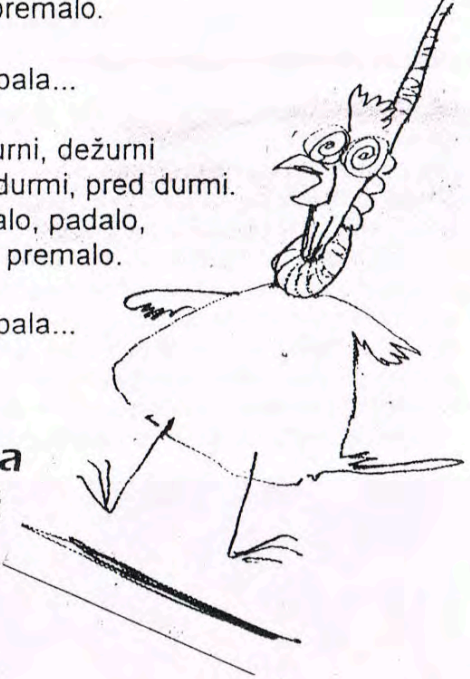
Jaz sem danes dežurni, dežurni
Sonce mi sije pred durmi, pred durmi.
Če bo še dolgo sijalo, sijalo,
Bo pijače premalo, premalo.

Celo noč je straža spala...

Jaz sem danes dežurni, dežurni
Sneg mi pada pred durmi, pred durmi.
Če bo še dolgo padalo, padalo,
Bo kurjave premalo, premalo.

Celo noč je straža spala...

Dušena
kokoš

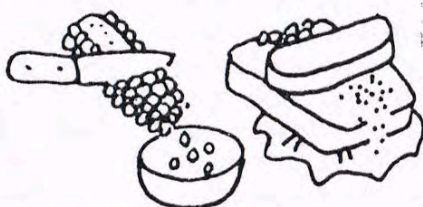

NEKAJ O INDIJANCIH

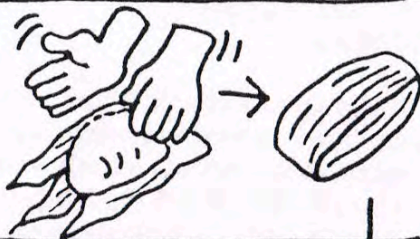
IZ INDIJANSKE KUHINJE »NAVAJO« PIKNIK PO INDIJANSKO

KORUZNI KRUH

1. Z nožem ostrgamo še mlečna koruzna zrna s koruznega storža. Zrna stremo med dvema kamnoma ali deščicama (ali jih stolčemo v možnarju ali zmeljemo v mosesreznici).

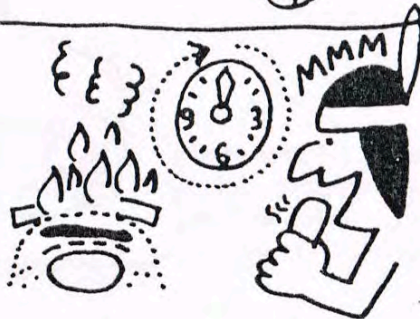
2. Gosto koruzno kašo nekoliko posolimo in jo zavijemo (za pest velik hlebček) v koruzne liste.

3. Zvit koruzni hlebček položimo v vroč pepel, pokrijemo s svežimi koruznimi listi in s tanko plastjo vlažne zemlje.

4. Vse skupaj pokrijemo s pepelom in nad tem zakurimo ogenj. Kruh pečemo približno eno uro. Pečen kruh odvijemo in ga takoj ponudimo oziroma zaužijemo.

PESEM O BELI GORI

(Pesem - Papago)

{Bela gora se dviga na zahodu}
{Vsa sijajna kipi navzgor.
{Svetleče beli oboki luči
{se nagibajo z njenega vrha
zemlji v objem.

{V modrini se nagiba večer}
{v modrini zahaja,
{kamorkoli pogledam;
{svilene koruzne nitke plešejo

{Veliki duh, obvaruj me tega, da bi sodil človeka,
{preden v njegovih mokasinih ne prehodim ene milje.

(Neznan apaški bojevnik)

{Prisluhni zraku! Lahko jih slišiš, čutiš, vonjaš in okusiš.
{Woniya wakan, sveti dih, ki vse s svojo sapo obnavljaš.
(Woniya, woniya wakan: duh, življenje, dih, novo nastajanje - so pomeni te besede.)

ZA VAS SMO BILI INDIJANCI DIVJAKI.

Niste razumeli naših molitev. Niti enkrat jih niste poskusili razumeti. V vaših očeh smo bili malikovalci, ker smo soncu, vetru in luni peli zahvalne pesmi. Brez razumevanja in samo zato, ker je bil naš način čaščenja drugačen od vašega, ste nas obsodili za zgubljene duše.

V vsem stvarstvu vidimo delo Velikega duha: v soncu in luni, v drevesih, v gorah in vetru. Marsikdaj se mu približamo v stiku s tem, kar je ustvaril. Je bilo to tako slabo? Vem, da z vsem srcem verujemo v najvišje bitje, in naša vera je morda močnejša, kot vera mnogih belcev, ki v nas vidijo pogane. Rdeči divjaki so bili vedno tesneje povezani z naravo kakor beli divjaki. Narava je knjiga Velike sile, ki jo vi imenujete (Tatanga Mani) Bog in mi Veliki duh. Kakšno razliko naredi že ime!

PREŽIVETI POD SNEGOM

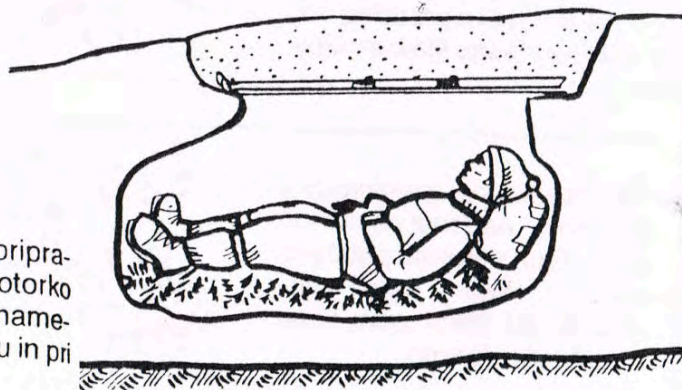
Če ni drugega izhoda kot pripraviti se za prenočitev pod snegom, potem je ena od možnosti izdelava igluja ali eskimske hišice. Takoj naj zapišemo, da se za iglu odločimo v primeru, ko nas je več in imamo na voljo tudi nekaj orodja. Naredimo ga takrat, ko je snežna odeja visoka vsaj 50 cm. V krogu premera 2 do 2,5 metra očistimo ali steptamo sneg, zunaj kroga pa iz snega izdelamo snežene zidake približno 30x30x50 cm. Kot kaže risba, s snegom »zidamo« hišico tako, da ob koncu hišice (ki je pri vrhu visoka okrog dva metra), zapremo v obliki kupole. Nato pripravimo vhod (60x50) in sicer s strani, kjer ni vetra. Notranjost obdelamo z lopato ali nožem (poravnamo, tla pa obložimo s slamo, senom ali vejami. Bivanje v igluju je razmeroma prijetno, kajti sneg je dober izolator, temperatura je navadno več kot 10 stopinj. Če v igluju biva več ljudi, že z dihanjem zagotovimo dovolj visoko temperaturo zraka (vhod se s sneženim zidakom seveda zapre), če je manj ljudi, pa tudi sveča ustvarja prijetno temperaturo ozračja. Vsekakor v igluju brez skrbi preživimo noč ali nizke temperature.

Volčja jama pravimo bivaku za preživetje dveh, treh ljudi. Naravno jamo ali jamo, izkopano v snegu, prekrijemo s smučmi in snegom, posteljemo s smrekovimi ali drugimi vejami in temperatura bo petnajst pa tudi do dvajset stopinj večja kot zunaj. Partizanski bivač si lahko pripravimo v gozdu, v njem je prostora za nekaj ljudi. S snegom in vejami zapremo tudi vhod.

Ko je sneg dovolj visok in primeren za rezanje, si lahko pripravimo ležalno jamo, v katero položimo nekaj vej, s smučmi, šotorko ali drugim priročnim materialom pa pripravimo streho in namečemo sneg. Tudi to je preizkušen način za preživetje v snegu in pri nizkih temperaturah.

Na strminah in v snežnih zametih, ko je sneg dovolj trd, si pripravimo vdolbino, kot jo kaže naša risba. Za sedenje uporabimo veje ali del opreme, ki jo imamo ob sebi (nahrbtnik ali podobno). Ko si pripravimo vhod in zlezemo v vdolbino, vhod tudi zapremo, pustimo le manjšo odprtino. Temperatura je navadno 10—15 stopinj večja kot zunaj.

Če nimamo druge možnosti, da preživimo noč, poiščemo primerno kritje, kjer ni vetrov, uredimo sedež, noge pa lahko vtaknemo kar v nahrbtnik. V takem primeru seveda ne kaže zaspiti, z rokami in nogami ves čas gibljemo in čakamo, da snežno neurje mine, da se zdani ali pride pomoč.

Nekatere gore so izredne in nenavadne zaradi podobe, druge zaradi višine, tretje pa zaradi oblike. Vrhove najvišjih gora je uspelo osvojiti zelo malo ljudem, in sicer izurjenim alpinistom. Veliko pa jih je pri osvajanju gora izgubilo življenje.

Najhladnejša gora na svetu

Gora McKinley na Aljaski je pravzaprav 1000 kilometrov dolg ledenik, katerega vrh je visok 6194 metrov.

▲ McKinley

Najvišji vrhovi

Najvišji vrhovi gora so v azijskem gorovju Himalaja. Everest v Nepalju je najvišja gora na svetu in se dviga 8848 metrov visoko.

▼ Everest

Profesorjeva učenost

Izvirno nepalsko ime za Everest je Sagarmatha, kar pomeni »Z glavo se dotika neba«. V Tibetu pa Everest imenujejo Čomolungma – »Božja mati vetrov«.

Vulkani

Njihovi izbruhi štejejo med najbolj nenavadne geološke pojave. Na Siciliji se iz Etna še vedno kadi, po pobočjih pa včasih bruhne lavo ter tako vzne- mirja okoliško prebivalstvo.

Pučavška gorstva

V nekaterih puščavah lahko vidimo gore nenavadnih oblik, ki sta jih oblikovala veter in pesek. Tak je na primer Ahaggar v delu alžirske Sahare.

Skalno gorovje

V Združenih državah Amerike so verige visokih gora z orjaškimi slapovi in izviri žveplaste vode.

Kordiljere

Kordiljere so velika veriga gora in vulkanov v zahodnem delu Južne Amerike. Dolga je več kot 8000 kilometrov.

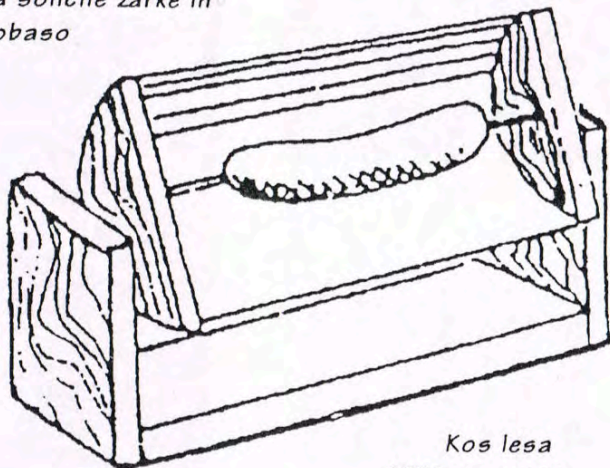

SONČNI PEKAČ ZA KLOBASE

Navodila:

1. Najprej na papir narišite mrežo s 25 milimetrskimi stranicami. Mreža naj bi imela 100 kvadratov in mora meriti 250 mm x 250 mm.

*Aluminijasta folija
usmerja sončne žarke in
peče klobaso*

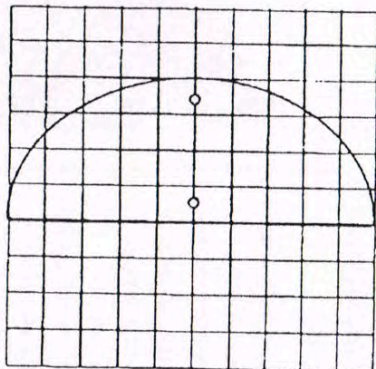
Kos lesa
1250mm x 200mm
x 25mm

Stvari, ki jih potrebujete:

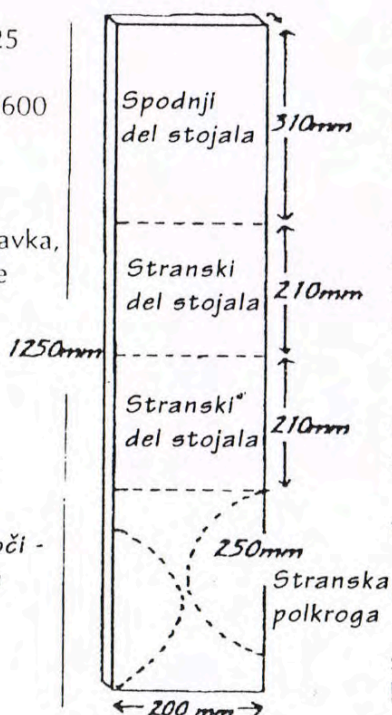
- kos lesa 1.25 m x 200 mm x 25 mm,
- tanko ploščo aluminija 300 x 600 mm,
- dva 10 cm dolga žeblija,
- kratki žeblički,
- dva 50 mm vijaka in dva nastavka,
- kos steklene volne za brušenje aluminija,
- močno lepilo,
- aluminijasto folijo,
- velik kos belega papirja,
- svinčnik in ravnilo,
- sveder in škarje za pločevino.

*Varujte svoje oči -
nosite sončna
očala*

**NAJ BO VAŠ
VZOREC
PRIBLIŽNO
TAK**

2. Pazljivo prerežite vzorec, ki je prikazan na mreži in ga povečajte. Natančnost je pomembna.

3. Ko ste končali, pazljivo izrežite vzorec.

4. Vzorec položite na kos lesa, iz katerega boste naredili pekač, in zarišite robove. To naredite dvakrat, ker rabite dva kosa osnove. Zarišite jih kar se da skupaj.

5. Uporabite žago za les in izrežite dva "stranska polkroga". Nato izrežite še osnovo za stojalo pekača: 310 mm za spodnji del in 210 mm za stranska dela. Pomagajte si z risbo.

6. V zgornji del obeh stranskih polkrogov izvrtajte dve luknji, tako kot je prikazano na risbi. Premer lukenj mora biti malo manjši kot premer dolgih žeblijev, ki jih boste uporabili. Dve luknji zvrtajte v sredino spodnjega dela stranskih polkrogov, kakor tudi pri vrhu obeh stranskih podpor. V te luknje boste kasneje pričvrstili vijake.

7. Zbijte skupaj spodnji in stranska dela stojala, tako da bo podpora samostojna.

8. Med oba polkroga pritrdite aluminij, tako da dobite obliko kanuja z aluminijastim dnom. Odvečne robove aluminija odščipnite s škarjami.

9. Notranjo stran aluminija zbrusite, spolirajte in odstranite kovinske delce. Aluminij premažite z lepilom in na notranjo stran pazljivo nalepite aluminijasto folijo. Svetleča stran folije naj bo obrnjena proti vam.

10. Dolga žeblija porinite v zgornji luknji na obeh straneh in ju zamažite z lepilom. Žeblije spolirajte in jih sperite z vodo.

11. Na koncu pritrdite vrteči se del pekača z vijaki na stojalo.

12. Hrenovko natakните med oba žeblija in usmerite pekač proti soncu.

Odvisno je, kje živite in kako močno je sonce, zato bo vaš sončni pekač spekel klobaso v času od nekaj minut do pol ure.

Zahvala: Zveza skavtov Nove Zelandije (The Scout Association of New Zealand) in Vic Clapham

HIDROLOŠKI CIKLUS

Proces kroženja vode v hidrosferi imenujemo svetovni vodni obtok ali hidrološki cikel. Proces je posledica težnosti in delovanja sončne energije. »Od celotne energije, ki jo sprejema Zemlja od Sonca, se je porabi približno četrtnina za vzdrževanje kroženja vode. Izhlapenje vode je odvisno od temperature, vlažnosti in gibanja zraka (se pravi od vetra).

Svetovni vodni obtok je kroženje vode v različnih oblikah med oceani in kopnim.

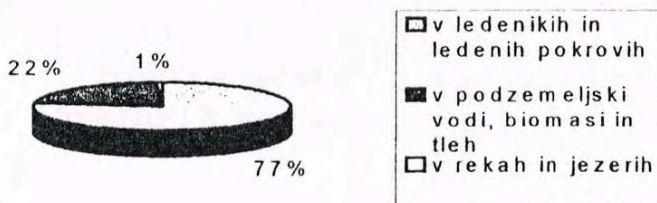
- Poznamo **malo kroženje vode** (morje – ozračje – morje), v katerem se od skupne količine vode, ki je izhlapela s površine morij, 9/10 povrne neposredno v morja v obliki padavin.
- Preostala 1/10 in vsi vodni hlapi s kopnega oblikujejo **veliko kroženje vode** (morje – ozračje – kopno – morje)« (Drobnjak, 1995, str.114). To drugo, t.i. veliko kroženje je veliko bolj zapleteno, saj večina padavin, ki pade na kopno, znova izhlapi v ozračje, nekaj jih pronica v prst in posredno preko rastlin pride spet v ozračje, en del oblikuje podzemeljsko vodo, preostanek pa se zbira na površju in v obliki potokov, rek ... zliva v morje. Glaven pomen, ki ga ima kroženje vode na Zemlji za življenje je nenehno obnavljanje vode.

HIDROSFERA

Hidrosfera imenujemo celotne vodne zaloge na Zemlji.

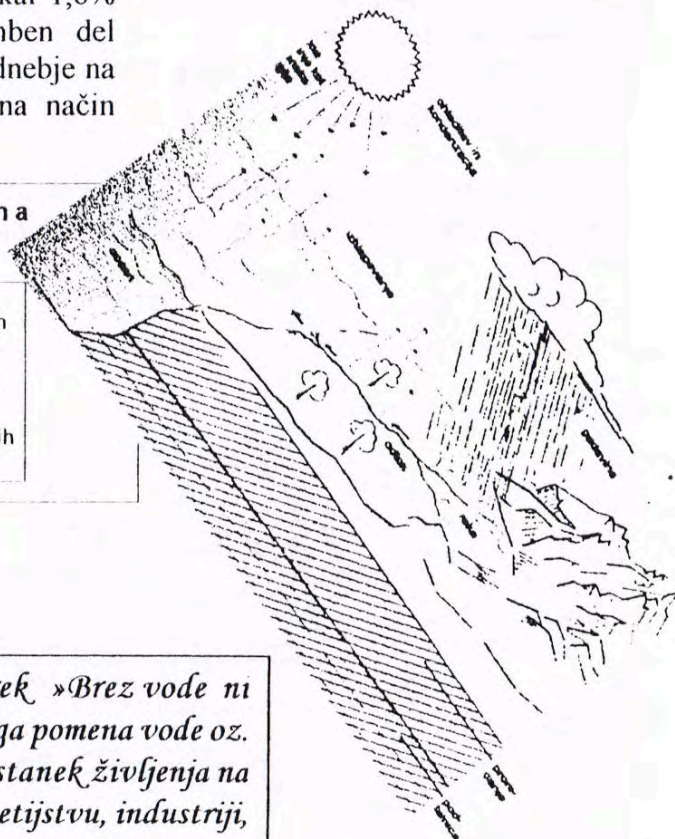
- Največji del hidrosfere predstavljajo oceani in njihova obrobna morja in sicer kar 97,3%.
- Preostalih, 2,3% pa predstavljajo vode na kontinentih, od tega največ ledeniki. Poleg kontinentalnih zbiralnikov sladke vode sta v oceanih dve veliki nahajališči sladke vode in sicer v polarnem ledu antarktike in arktike. Tu je kar 1,8% vode celotnih zalog hidrosferske vode. Pomemben del hidrosfere predstavlja ozračje. Pomembno je za podnebje na različnih zemeljskih področjih in s tem vpliva na način življenja določenega naroda.

Deleži sladke vode na kopnem glede na različne oblike

Delež sladke vode na kopnem glede na različne oblike

Shema kroženja vode v naravi

"V vsakdanjem življenju večkrat uporabimo izrek »Brez vode ni življenja«, pri tem se niti ne zavedamo vsestranskega pomena vode oz. vodovja na Zemlji. Voda je omogočila razvoj in nastanek življenja na našem planetu; uporabljamo jo v gospodinjstvu, kmetijstvu, industriji, kot energetske vir,..."

KAKO NAREDITI OKUSNO PEČENO JABOLKO?

Za štiri jedce potrebuješ:

- 4 velika jabolka
- 2 žlici marmelade
- 2 žlici sesekljanih mandljev ali orehov
- 2 žlici sladke smetane
- 1 žlico sladkorja
- košček masla

Najprej pripravi nadev:

V skledi zmešaj marmelado, sesekljane mandlje in smetano. Jabolka umij, obriši do suhega in z nožičem izdolbi peščišča.

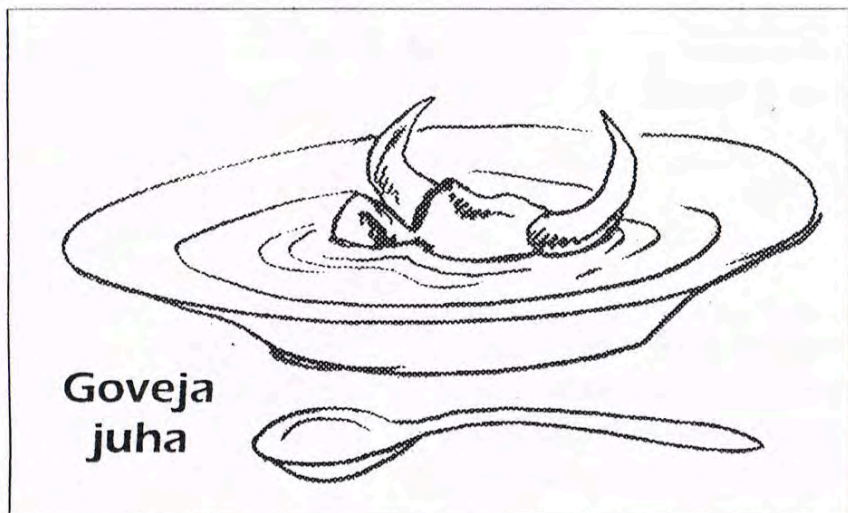
Z nadevom napolni luknje v jabolkih in jih po vrhu potresi s sladkorjem. Pekač namaži z maslom. Jabolka položi na pekač, nato pa jih peci v pečici, segreti na 220°C. Pečena bodo po 30 minutah. Pečena jabolka lahko okrašaš s stepeno sladko smetano, če jo imaš rad.

KAKO PRIPRAVITI ČOKOLADNI FRAFE?

Sestavine:

- več kock ledu
- 1 dl svežega mleka
- 2 jedilni žlici čokoladnega sladoleda
- 1 jedilna žlica čokolade
- 1 kavna žlička nastrgane čokolade
- 1 kavna žlička sladkorja

V ročni mešalnik damo sestavine, jih dobro zmešamo, precedimo v kozarec, potresemo s ščepcem naribane čokolade in postrežemo hladno, s cevčico. Pijači dodamo led.

Mlada kokoš dušena z gobami

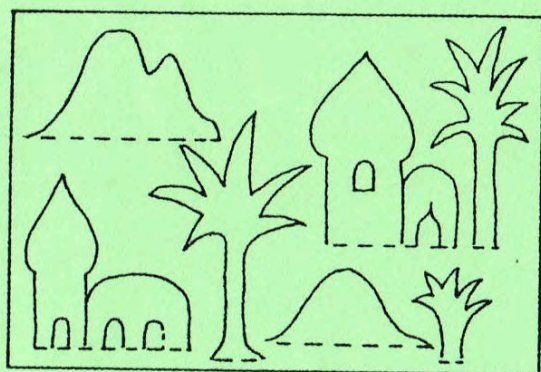
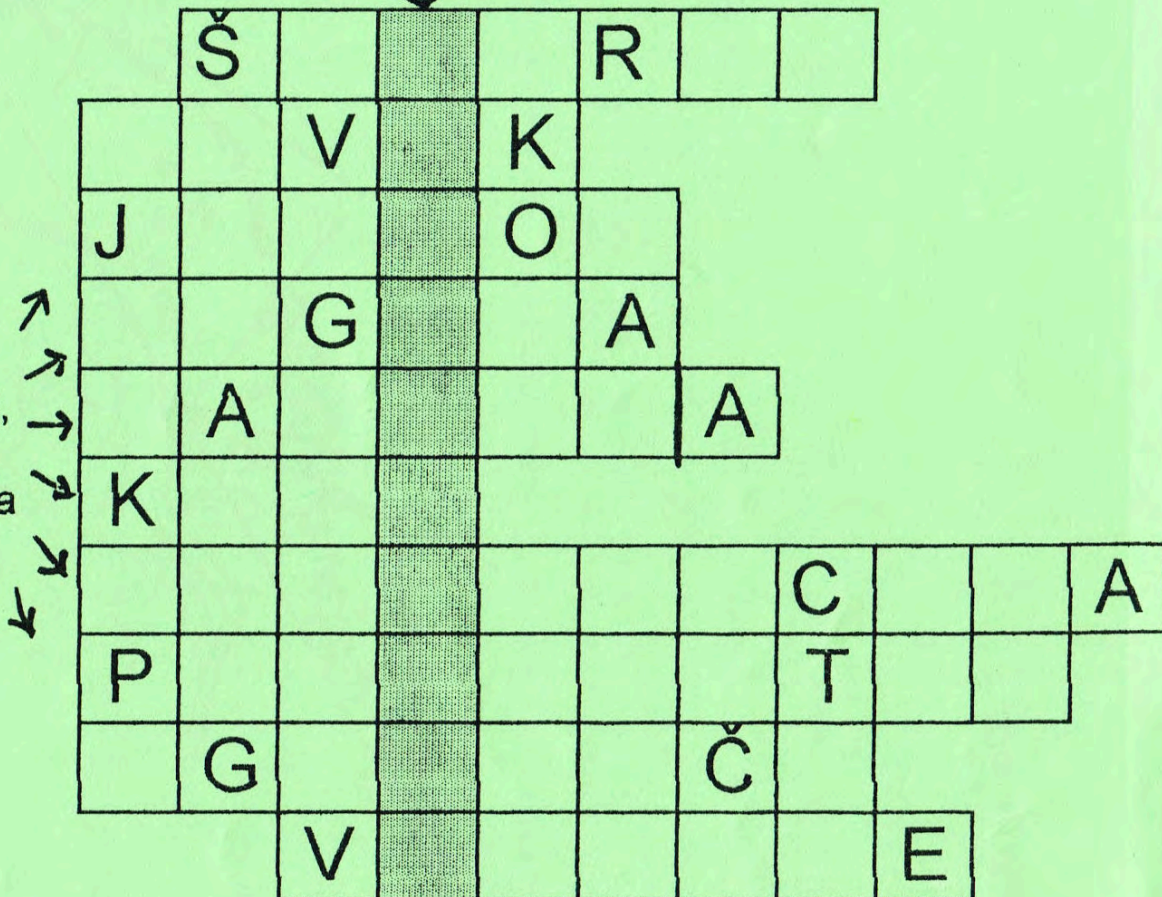

Iščemo človeka za delo na modularnem reaktorju za nuklearno fisijo izotopov na trifaznem fotosintetizerju na ciklotronski uran tipa G7. Izkušnje niso potrebne.

vsakoletno organizirano,
zabavno in poučno bivanje
tabornikov v šotorskem naselju

pionirski objekti,
predmeti in
osvojena znanja

se vidimo v
naslednji
številki...
pa, pa...

Skica poti

RISALA ŽIKARDA

